

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 234

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 martie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 547 din 4 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1), ale art. 86, ale art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	2–5
Decizia nr. 549 din 4 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ	6–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
746. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare pentru serviciile de ambulanță județene	9
3.465. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind aprobarea componenței Comisiei Naționale de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior	10
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2023 privind cerințe prudențiale pentru băncile de dezvoltare	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 547

din 4 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1), ale art. 86, ale art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Cristian Deliorga	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Cristian-Nicolae Sima	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1), ale art. 86, ale art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Pavel Marin în Dosarul nr. 570/122/2020 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.179D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele de ședință acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face trimitere, în esență, la considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 394 din 14 iunie 2016 cu referire la respectarea principiului nediscriminării. Susține că orice corp profesional trebuie să aibă posibilitatea să analizeze faptele membrilor săi care ar putea afecta onoarea și prestigiul profesiei. Precizează că există căi de atac în materie disciplinară, potrivit Codului de procedură civilă. Arată că, în materia răspunderii disciplinare a avocaților, poate fi stabilită o culpă inclusiv prin raportare la un standard de abatere evidentă și gravă, cu atât mai mult cu cât încrederea clientului în avocatul său este de esența exercitării profesiei de avocat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 570/122/2020, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1), ale art. 86, ale art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Pavel Marin într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva unei decizii a Consiliului Baroului Giurgiu din anul 2020, prin care s-a dispus clasarea cauzei privind plângerea disciplinară formulată împotriva unui avocat, în contradictoriu cu pârâțul Baroul Giurgiu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc cerințele de claritate, precizie și previzibilitate impuse de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, care

consacră principiul legalității în componenta sa referitoare la calitatea legii, fiind contrare, implicit, și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție ce reglementează statul de drept.

6. Astfel, în ceea ce privește art. 85 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, se apreciază că sintagma „pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei, ale corpului de avocați sau ale instituției” din cuprinsul acestuia este neclară și lipsită de previzibilitate, întrucât destinatarii normei nu își pot prefigura comportamentul astfel încât să evite încălcarea dispozițiilor legale în discuție.

7. Totodată, autorul susține că, prin redactarea normelor criticate cu nerespectarea cerințelor de calitate a legii se aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor și dreptului la un proces echitabil. În acest sens se arată că expresia „săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia” se raportează la o conduită ideală, care nu este determinată de legiuitor, situație de natură să genereze confuzii, incertitudine și dificultăți în interpretarea și aplicarea normei. Se creează astfel premisa aplicării arbitrare a normei în privința aprecierii faptelor care întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, cu consecința încălcării dreptului la un proces echitabil. Or, în opinia autorului excepției, conduita pe care destinatarii normei ar trebui să o urmeze pentru a evita sancționarea disciplinară ar trebui să fie delimitată în mod clar la nivel de lege, context în care sunt invocate considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, potrivit căroră legiuitorului îi revine obligația ca, în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea principiului clarității și previzibilității legii.

8. Cu referire la art. 86 din Legea nr. 51/1995, autorul susține că acesta reglementează competențe diferite de anchetare a abaterii și de exercitare a acțiunii disciplinare, în funcție de persoana vizată — membrii Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România sau decanii barourilor, respectiv avocații înscrși în barou — fără ca textul să prevadă în detaliu procedura de cercetare a abaterii disciplinare.

9. De asemenea, se arată că textul de lege nu prevede o cale de atac în ipoteza clasării sesizării.

10. În ceea ce privește art. 87 din Legea nr. 51/1995, se apreciază, în primul rând, că norma prevăzută la alin. (5), potrivit căreia procedura judecării abaterilor disciplinare este stabilită în statutul profesiei și se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, este neconstituțională, întrucât reglementarea acestei proceduri ar trebui să fie cuprinsă chiar în corpul legii care reglementează organizarea și exercitarea profesiei de avocat, date fiind importanța sa și consecințele asupra carierei avocatului, precum și necesitatea asigurării accesibilității respectivelor norme de procedură pentru persoana care a sesizat abaterea disciplinară, care ar putea astfel să își adapteze conduita procesuală în funcție de norme reglementate la nivel de lege și nu în raport cu normele interne, emise de organisme de conducere din cadrul profesiei. Astfel,

completarea normelor din statutul profesiei, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, cu norme din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă este neconstituțională, întrucât nu respectă principiul ierarhiei normelor juridice într-un stat de drept.

11. În al doilea rând, se arată că nu este clar dacă art. 87 din Legea nr. 51/1995 reglementează un singur grad de jurisdicție sau prevede și posibilitatea exercitării unei căi de atac în faza judecării acțiunii disciplinare. În acest context, cu referire la alin. (2) al art. 87 anterior menționat, se susține că, deși textul prevede că în cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România este organizată și funcționează Comisia centrală de disciplină, care judecă atât ca instanță de fond, cât și în contestație, legea nu conține dispoziții previzibile referitoare la termenul de exercitare a contestației, modul de desemnare a completului de 5 membri și termenele de soluționare, redactare și comunicare, textul rezumându-se la a face trimitere la dispozițiile statutului profesiei de avocat.

12. Pe de altă parte, alin. (3) al aceluiași articol prevede o altă cale de atac, respectiv recursul declarat împotriva deciziei disciplinare a Comisiei centrale, care este judecat de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România, constituit ca instanță disciplinară în plenul său, textul nefiind compatibil cu rolul de acuzator al acestui consiliu și imprimând un plus de echivoc întregii proceduri disciplinare. De asemenea, textul nu se corelează cu prevederile art. 87 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995, care reglementează contestația drept cale de atac.

13. Se susține, de asemenea, că alin. (4) al art. 87 din Legea nr. 51/1995 prevede o altă cale de atac împotriva hotărârilor Comisiei centrale de disciplină și ale Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România, și anume contestația la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, însă legea nu prevede nicio cale de atac la instanța de judecată împotriva hotărârilor pronunțate de consiliul baroului în materie disciplinară, iar norma de la art. 88 alin. (3), referitoare la declararea recursului împotriva deciziei disciplinare, este ambiguă, întrucât nu prevede care este instanța la care se exercită recursul și nici ce se înțelege prin persoana interesată care poate declara recurs.

14. Referitor la persoana care a formulat plângerea sau sesizarea cu privire la abaterea disciplinară, se arată că legea nu conferă acesteia niciun drept sau nicio obligație în procedura disciplinară. În acest sens, autorul excepției de neconstituționalitate invocă Decizia nr. 773 din 26 octombrie 2023, emisă de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România, arătând că, în interpretarea dată de organele statutare ale profesiei sintagmei „persoană interesată”, aceasta vizează doar avocatul sancționat, nu și persoana care a făcut plângerea sau sesizarea care a condus la declanșarea procedurii disciplinare.

15. Cu privire la dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 51/1995, potrivit cărora sumele provenite din aplicarea sancțiunii amenzii în cuantum de la 500 la 5.000 de lei se fac venit la bugetul baroului, autorul apreciază că acestea contravin dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 1 alin. (3), referitoare la statul de drept, precum și dispozițiilor art. 137 alin. (1) privind sistemul financiar și ale art. 138 alin. (1) privind bugetul public național.

16. În plus, autorul apreciază că ultima teză a art. 88 alin. (1) lit. c), potrivit căreia limitele amenzii disciplinare se actualizează periodic de către Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România, în funcție de rata inflației, este neconstituțională, întrucât permite modificarea unei dispoziții legale printr-un act având forță juridică inferioară legii.

17. În ceea ce privește art. 89 din Legea nr. 51/1995, se apreciază că, prin utilizarea sintagmei „abatere evidentă și gravă”, norma cuprinsă la alin. (1) al art. 89 anterior menționat

nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate necesare pentru adaptarea conduitei destinatarului norme în sensul respectării dispozițiilor acesteia, motiv pentru care aceasta este susceptibilă de încălcarea art. 11 și 20 din Constituție, prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la criteriile de calitate a legii.

18. Autorul concluzionează că, având în vedere criticile formulate, procedura privind răspunderea disciplinară cuprinsă în capitolul VI din Legea nr. 51/1995 este neconstituțională în ansamblul său, dată fiind strânsa legătură între dispozițiile criticate și celelalte dispoziții din cuprinsul respectivului capitol.

19. **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, câtă vreme prevederile criticate din Legea nr. 51/1995 se interpretează în sensul că cei interesați au acces la justiție în condițiile legii. Prin urmare, nimic nu împiedică crearea unor proceduri speciale de contestare a actelor juridice emise de către membrii ordinelor profesionale.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 85 alin. (1), ale art. 86, ale art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 mai 2018, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 85 alin. (1): „(1) Avocatul răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi sau ale statutului, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului sau ale uniunii, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei, ale corpului de avocați sau ale instituției.”;

— Art. 86: „(1) Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare sunt de competența consiliului baroului.

(2) Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare privind decanii barourilor și membrii Consiliului U.N.B.R. sunt de competența Consiliului U.N.B.R. Persoana anchetată sau trimisă în judecată disciplinară nu participă la luarea hotărârii.

(3) Membrii comisiei permanente care sunt anchetați nu pot participa la dezbaterile privind luarea deciziei de exercitare a acțiunii disciplinare.

(4) În toate cazurile, acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință, de către consiliul baroului, despre săvârșirea abaterii, dar nu mai târziu de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.”;

— Art. 87: „(1) În cadrul fiecărui barou se organizează și funcționează o comisie de disciplină care judecă, în primă

instanță și în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de avocații din acel barou.

(2) În cadrul U.N.B.R. este organizată și funcționează Comisia centrală de disciplină, care judecă:

a) ca instanță de fond, în complet de 3 membri, abaterile săvârșite de membrii Consiliului U.N.B.R. și de decanii barourilor;

b) în contestație, în complet de 5 membri, potrivit prevederilor statutului profesiei.

(3) Recursul declarat împotriva deciziei disciplinare a Comisiei centrale de disciplină, ca instanță de fond, este judecat de Consiliul U.N.B.R. constituit ca instanță disciplinară în plenul său, în afară de persoana implicată în cauză.

(4) Împotriva hotărârilor pronunțate potrivit alin. (2) și (3) partea interesată poate formula contestație la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

(5) Procedura judecării abaterilor disciplinare este stabilită în statutul profesiei și se completează cu prevederile Codului de procedură civilă;

— Art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3): „Sanctiunile disciplinare sunt: [...]”

c) amendă de la 500 lei la 5.000 lei, care se face venit la bugetul baroului. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Limitele amenzii disciplinare se actualizează periodic de către Consiliul U.N.B.R., în funcție de rata inflației; [...]

(3) Împotriva deciziei disciplinare pot declara recurs persoana interesată, decanul baroului și președintele uniunii, în termen de 15 zile de la comunicare.”;

— Art. 89: „(1) În caz de abatere evidentă și gravă, instanța disciplinară poate lua măsura suspendării avocatului din exercițiul profesiei până la judecarea definitivă a cauzei.

(2) Împotriva încheierii prin care s-a luat această măsură se poate declara recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

(3) Recursul este suspensiv de executare și va fi soluționat de urgență.”

24. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, astfel cum acestea se interpretează în temeiul art. 20 din Constituție și prin prisma exigențelor art. 6, 7 și 13 privind dreptul la un proces echitabil, principiul legalității pedepsei și dreptul la un recurs efectiv din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 52 alin. (1) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 124 alin. (3) cu privire la independența justiției, art. 137 alin. (1) referitor la sistemul financiar și art. 138 alin. (1) privind bugetul național. De asemenea, se invocă și prevederile Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate fac parte din capitolul VI — *Răspunderea disciplinară* din Legea nr. 51/1995 și reglementează condițiile în care se angajează răspunderea disciplinară a avocatului.

26. Referitor la art. 85 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, Curtea observă că acesta reglementează categoriile de fapte care atrag răspunderea disciplinară a avocatului, și anume: (i) nerespectarea prevederilor legii sau ale statutului, (ii) nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului sau

ale uniunii și (iii) orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei, ale corpului de avocați sau ale instituției.

27. Critica autorului excepției de neconstituționalitate vizează cea de-a treia categorie de fapte, respectiv „fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei, ale corpului de avocați sau ale instituției”, invocându-se lipsa de claritate și previzibilitate a normei, deficiența care creează premisele încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor și accesului liber la justiție.

28. Din textul de lege în discuție rezultă, pe de o parte, că destinarii normei pot fi doar acele persoane care au calitatea de avocat, iar, pe de altă parte, că valorile protejate de această normă sunt onoarea și prestigiul profesiei, ale corpului de avocați sau ale instituției. În consecință, eventuala lipsă de claritate și previzibilitate a normei ca urmare a gradului de generalitate al sintagmei în discuție ar putea fie să îi afecteze pe avocați, în situația în care ar fi sancționați, fie să nu asigure realizarea scopului pentru care norma a fost edictată, respectiv protejarea valorilor enumerate, în situația nesanționării faptelor care aduc atingere acestor valori. Or, întrucât autorul excepției de neconstituționalitate nu are calitatea de avocat, Curtea reține că norma în discuție nu stabilește obligații în sarcina sa și nici nu protejează valori aparținând acestuia.

29. În plus, Curtea observă că, deși este nemulțumit de nesanționarea avocatului și solicită instanței anularea deciziei de clasare a cauzei privind plângerea disciplinară, autorul invocă imposibilitatea avocatului de a-și prefigura comportamentul astfel încât să evite sancționarea.

30. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 235 din 3 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 2 august 2022, paragraful 23, Decizia nr. 72 din 9 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 20 aprilie 2021, paragraful 23, Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20).

31. Or, dat fiind contextul formulării prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea observă că, în privința criticilor de neconstituționalitate invocate, nu este îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei, prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, ca urmare a lipsei interesului în invocarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului criticat în ceea ce îl privește pe autorul excepției.

32. De altfel, văzând contestația prin care autorul excepției solicită anularea Deciziei Consiliului Baroului Giurgiu nr. 12 din 18 februarie 2020, Curtea observă că acesta reclamă încălcarea obligației de respectare a secretului profesional de către avocatul său, obligație a cărei nerespectare constituie în mod clar abatere disciplinară gravă, potrivit art. 8 din Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 19 decembrie 2011.

33. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 este inadmisibilă.

34. Referitor la dispozițiile art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995, Curtea observă că acestea reglementează aspecte procedurale incidente în faza

de judecată a abaterilor disciplinare, respectiv compunerea instanțelor disciplinare, căile de atac împotriva hotărârilor acestora, procedura de judecată, sancțiunile disciplinare, condițiile în care se poate lua măsura suspendării avocatului din exercițiul profesiei până la judecarea definitivă a cauzei și căile de atac împotriva acesteia.

35. În cauza dedusă judecării instanței judecătorești care a sesizat Curtea Constituțională, reclamantul — autor al excepției de neconstituționalitate — a solicitat anularea unei decizii a Consiliului Baroului Giurgiu din anul 2020, prin care s-a dispus clasarea cauzei disciplinare. Așadar, întrucât cauza respectivă nu a ajuns în faza de judecată, dispozițiile art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 nu au legătură cu soluționarea cauzei.

36. Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 este inadmisibilă.

37. Referitor la art. 86 din Legea nr. 51/1995, autorul excepției de neconstituționalitate critică, în esență, lipsa de claritate și previzibilitate a procedurii de anchetă, invocând lipsa reglementării în detaliu a procedurii de cercetare a abaterii disciplinare, precum și lipsa prevederii unei căi de atac împotriva deciziei de clasare a cauzei.

38. Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile legii și ale statutului profesiei. Prin urmare, gradul de detaliere prin lege a organizării și funcționării profesiei ține de aprecierea legiuitorului, cu respectarea caracterului autonom al acesteia, prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (1), menționate mai sus.

39. În acord cu aceste dispoziții, în ceea ce privește reglementarea procedurii de anchetare disciplinară, se observă că art. 86 din Legea nr. 51/1995 stabilește competența organelor de anchetă, interdicția de a participa la dezbaterile privind luarea deciziei de exercitare a acțiunii disciplinare pentru membrii comisiei permanente care sunt anchetați, precum și termenele de exercitare a acțiunii disciplinare, iar art. 278-281 din Statutul profesiei de avocat detaliază procedura.

40. Prin urmare, având în vedere că Legea nr. 51/1995 prevede posibilitatea detalierei prin statutul profesiei a dispozițiilor de organizare și funcționare, nu se pot reține caracterul lacunar al dispozițiilor art. 86 și încălcarea art. 1

alin. (5) din Constituție, critica formulată de autorul excepției de neconstituționalitate fiind neîntemeiată din această perspectivă.

41. Referitor la pretinsa încălcare a accesului liber la justiție prin nereglementarea unei căi de atac împotriva deciziei de clasare se reține că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 362 din 11 iulie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 3 ianuarie 2025, paragraful 40).

42. Prin Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 mai 1995, Curtea Constituțională a stabilit că soluțiile legislative cuprinse în cap. VI din Legea pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat (care a devenit Legea nr. 51/1995) sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că cei interesați au acces la justiție în condițiile legii.

43. Curtea constată că art. 86 (art. 66 în redactarea de bază) din Legea nr. 51/1995 nu conține o dispoziție expresă pentru exercitarea unei căi de atac împotriva deciziei de clasare, însă nici nu interzice dreptul oricărei persoane interesate de a se adresa instanței pentru a cere anularea acesteia. Prin urmare, având în vedere interpretarea stabilită de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, precitată, devin incidente dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, potrivit căroră „*Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept*”.

44. De altfel, în prezenta cauză, obiectul litigiului în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl constituie soluționarea contestației împotriva unei decizii de clasare.

45. Față de cele de mai sus, Curtea nu poate reține încălcarea accesului liber și efectiv la o instanță judecătorească, în sensul art. 21 din Constituție și al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, critica de neconstituționalitate fiind neîntemeiată și din această perspectivă.

46. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Legea nr. 51/1995 este neîntemeiată.

47. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1), ale art. 87, ale art. 88 alin. (1) lit. c) și alin. (3) și ale art. 89 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Pavel Marin în Dosarul nr. 570/122/2020 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 86 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Giurgiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2025.

PREȘEDINTE
CRISTIAN DELIORGA

Magistrat-asistent,
Cristian-Nicolae Sima

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 549

din 4 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Cristian Deliorga	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Cristian-Nicolae Sima	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, excepție ridicată de Cristian Sorin Romcescu în Dosarul nr. 161/90/2021 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.226D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele de ședință dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.566D/2021, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate similară, ridicată de Gheorghe Ilie Costeluș în Dosarul nr. 2/63/2021 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.566D/2021 la Dosarul nr. 1.226D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele de ședință acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face trimitere la jurisprudența Curții, potrivit căreia aspectele referitoare la interpretarea și aplicarea legii nu pot face obiectul controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 161/90/2021, Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

8. Prin Încheierea din 21 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2/63/2021, Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 și ale art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019.

9. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantii Cristian Sorin Romcescu și Gheorghe Ilie Costeluș în cauze având ca obiect soluținarea cererii privind anularea ordinului prefectului prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatelor de primar ale autorilor, ca urmare a stării de incompatibilitate.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, referitor la art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, autorii susțin că sintagma „de la încetarea mandatului” este neclară, permițând instanțelor judecătorești să adauge la lege și generând o practică neunitară. În acest sens arată că unele instanțe consideră că interdicția de 3 ani curge de la momentul în care s-a constatat incompatibilitatea, iar altele consideră că această interdicție curge de la data rămânării definitive a raportului Agenției Naționale de Integritate, invocând în susținerea afirmației exemple din jurisprudența instanțelor.

11. Se susține că practica neunitară a instanțelor conduce la tratamente diferite pentru aleși locali aflați în situații similare, contrar dispozițiilor art. 16 din Constituție.

12. Referitor la întreg art. 25 din Legea nr. 176/2010, precum și la dispozițiile art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, se susține că acestea încalcă principiul neretroactivității, în măsura în care se aplică pentru fapte anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010, respectiv a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019.

13. De asemenea, se susține că textele încalcă principiul egalității în fața legii, invocându-se exemple care ilustrează practica neunitară a instanțelor.

14. Totodată, se apreciază că textele încalcă art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi, prin raportare la dreptul de a fi ales.

15. **Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la criticile de neconstituționalitate formulate de autor prin raportare la art. 16, instanța apreciază că interpretarea diferită a acelorași prevederi legale de către instanțe nu poate fi considerată ca fiind o încălcare a egalității de tratament, atâta vreme cât divergențele de jurisprudență constituie, prin natura lor, consecința inerentă a oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență în raza lor teritorială, existența unei practici neunitare fiind unanim acceptată, cu condiția ca aceasta să nu persiste în timp și să existe un mecanism la îndemâna instanței supreme prin care aceasta să regleze aceste contradicții de jurisprudență, cum a statuat, cu valoare de principiu, în multe spețe, chiar Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În privința criticilor referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, raportat la dreptul de a fi ales, instanța susține că este atributul exclusiv al legiuitorului să stabilească sancțiunea aplicabilă în cazul constatării stării de incompatibilitate a persoanelor ce ocupă funcții sau demnități publice, în acord cu scopul urmărit prin Legea nr. 176/2010, și anume asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, iar Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 sunt în concordanță cu acest scop și nu contravin normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens, invocă Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013 și Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014. De asemenea, tribunalul apreciază că prevederile legale criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 1 din Constituție.

16. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât este delegată atribuția de legiferare specifică numai puterii legislative către puterea judecătorească — de a aprecia dacă sintagma „de la încetarea mandatului” se referă la mandatul în care alesul local/primar a fost găsit în stare de incompatibilitate sau la mandatul în care a rămas definitiv raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate. Susține că neclaritatea sintagmei respective determină soluții diametral opuse în aplicarea legii, cu încălcarea art. 1, 16 și 53 din Constituție. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la condițiile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească orice act normativ.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 25 din Legea nr. 176/2010: „(1) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.*

(2) *Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.*

(3) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.*

(4) *Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.*

(5) *Răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ale persoanelor aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice este înlăturată, nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii*

lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019: „Mandatul primarului încetează, de drept, în următoarele cazuri:

[...]

b) constatarea și sancționarea, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a unei stări de incompatibilitate;”;

— Art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019: „Fapta aleșilor locali de a încălca prevederile alin. (1) și legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 6 luni.”

21. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă dispozițiile Convenției privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, mai întâi, că, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și ale art. 16 din Constituție, instanța de contencios constituțional a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „aceeași funcție” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Însă, prin această decizie, Curtea a răspuns unor critici diferite, astfel încât considerentele reținute nu sunt relevante în prezenta cauză.

23. Referitor la criticile privind dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010, care prevăd sancțiunile aplicabile persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese și ale art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, care dispun încetarea de drept a mandatului primarului în caz de incompatibilitate, Curtea observă că, în esență, autorii excepției invocă neconstituționalitatea acestor norme prin prisma unor aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea lor în cauza dedusă judecătii, operațiuni care excedează controlului de constituționalitate.

24. Interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011), iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative, fără ca prin aceasta să se substituie legiuitorului, al cărui rol este edictarea normelor juridice, și nu interpretarea acestora.

25. În consecință, stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarilor revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate,

analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale.

26. De asemenea, eventualele probleme și divergențe în interpretarea și aplicarea legii pot fi eventual supuse aprecierii Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe calea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept sau a recursului în interesul legii. Astfel, se observă că, prin Decizia nr. 1 din 18 ianuarie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 19 martie 2021, instanța supremă a decis că, în interpretarea dispozițiilor art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare [art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare], ale art. 91 alin. (11) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 2 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 176/2010, intervine încetarea de drept a mandatului de primar, chiar dacă acesta este ulterior mandatului în cursul căruia a fost constatată starea de incompatibilitate printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, a cărui legalitate a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

27. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 176/2010 și ale art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 este inadmisibilă.

28. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, Curtea observă că aceste dispoziții legale instituie reguli aplicabile conflictului de interese pentru aleșii locali. Având în vedere că obiectul cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl constituie soluționarea cererii de anulare a ordinului prefectului privind încetarea de drept înainte de termen a mandatului de primar ca urmare a încălcării regimului incompatibilităților, iar nu al conflictului de interese, se constată că dispozițiile art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță „care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acesteia”.

29. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 este inadmisibilă.

30. În același sens, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 13 din 30 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 17 iunie 2024, precum și prin Decizia nr. 577 din 22 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 5 aprilie 2023.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 160 alin. (1) lit. b) și ale art. 228 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, excepție ridicată de Cristian Sorin Romcescu în Dosarul nr. 161/90/2021 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și de Gheorghe Ilie Costeluș în Dosarul nr. 2/63/2021 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2025.

PREȘEDINTE
CRISTIAN DELIORGA

Magistrat-asistent,
Cristian-Nicolae Sima

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare pentru serviciile de ambulanță județene

Văzând Referatul de aprobare nr. 746R din 19.03.2026 al Direcției managementul resurselor umane și structuri sanitare, având în vedere prevederile art. 14 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru de organizare și funcționare pentru serviciile de ambulanță județene, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului sănătății nr. 237/2026 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare pentru serviciile de ambulanță județene, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 90 și 90 bis din 4 februarie 2026, se abrogă.

Art. 3. — Direcția managementul resurselor umane și structuri sanitare din cadrul Ministerului Sănătății și serviciile de ambulanță județene vor asigura comunicarea, respectiv ducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

București, 19 martie 2026.
Nr. 746.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN
privind aprobarea componenței Comisiei Naționale de Statistică
și Prognoză a Învățământului Superior

În conformitate cu prevederile art. 154 și 159 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de:

- Referatul de aprobare nr. 87/DGIU din 6.03.2026;
- Adresa Consiliului Național al Rectorilor nr. 6 din 26.02.2026, înregistrată la Ministerul Educației și Cercetării cu nr. 153/E/DGIU din 3.03.2026;
- Adresa Federației Sindicale Alma Mater, înregistrată la Ministerul Educației și Cercetării cu nr. 171/E/DGIU din 6.03.2026;
- Adresa Uniunii Studenților din România nr. 55 din 1.03.2026, înregistrată la Ministerul Educației și Cercetării cu nr. 141/E/DGIU din 2.03.2026,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă componența Comisiei Naționale de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior, denumită în continuare *CNSPIS*, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Mandatul membrilor *CNSPIS* este de 4 ani.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin se duc la îndeplinire de către Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, Unitatea executivă pentru

finanțarea învățământului superior, a cercetării, dezvoltării și inovării și *CNSPIS*.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației nr. 3.364/2022 privind aprobarea componenței nominale a Consiliului Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior (*CNSPIS*), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 14 martie 2022.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

București, 18 martie 2026.
Nr. 3.465.

ANEXĂ

COMPONENȚA
Comisiei Naționale de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior

Nr. crt.	Numele	Prenumele	Funcția CNSPIS	Domeniul de activitate	Afilierarea instituțională
1	Strat	Vasile Alecsandru	Președinte	Statistică	Academia de Studii Economice
2	Ghiuță	Ovidiu-Aurel	Vicepreședinte	Management Marketing	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
3	Sacala	Ioan	Vicepreședinte	Ingineria sistemelor	Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnica din București
4	Barna	Flavia	Membru	Științe economice	Universitatea de Vest din Timișoara
5	Breaz	Valer-Daniel	Membru	Matematică	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
6	Cădăriu-Brăiloiu	Liviu	Membru	Matematică	Universitatea Politehnica Timișoara
7	Chiribucă	Dan	Membru	Sociologie	Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca
8	Codreanu	Darius Mario	Membru	Medicină veterinară	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
9	Comănescu	Laura	Membru	Geografie	Universitatea din București
10	Dincă	Gheorgheța	Membru	Științe economice	Universitatea Transilvania din Brașov
11	Dobrescu	Răzvan	Membru	Economie	Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnica din București
12	Furtunescu	Florentina Ligia	Membru	Medicină	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
13	Istrate	Bogdan	Membru	Inginerie mecanică	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
14	Mănescu	Leonardo-Geo	Membru	Inginerie electrică	Universitatea din Craiova
15	Păun	Mihaela Marinela	Membru	Statistică	Universitatea din București
16	Pintilescu	Carmen	Membru	Statistică	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
17	Țițan	Emilia	Membru	Statistică Cibernetică	Academia de Studii Economice
18	Năstase	Marian	Observator	Sindicat	Federația Sindicală „Alma Mater”
19	Dincă	Laurențiu-Gabriel	Observator	Student	Uniunea Studenților din România

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2023 privind cerințe prudențiale pentru băncile de dezvoltare

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 alin. (2) și (2¹) și ale art. 8, 15, 21, 22, 30-41, 43, 45, 46 și 53 din Legea nr. 207/2022 pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) din Legea nr. 207/2022, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/2023 privind cerințe prudențiale pentru băncile de dezvoltare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 18 mai 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentul regulament stabilește cerințele prudențiale pe care trebuie să le îndeplinească băncile de dezvoltare supravegheate de Banca Națională a României în temeiul Legii nr. 207/2022 pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește următoarele domenii:

- a) evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie într-o bancă de dezvoltare;
- b) cadrul de administrare a activității băncilor de dezvoltare, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului și lichidității la riscuri, politicile și practicile de remunerare și externalizarea;
- c) cerințe de fonduri proprii referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de credit, ale riscului de piață, ale riscului operațional, ale riscului de decontare și ale efectului de levier;
- d) cerințe de lichiditate referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de lichiditate;
- e) cerințe de raportare referitoare la lit. b), c) și d);
- f) cerințe referitoare la publicarea informațiilor;
- g) cerințele privind amortizoarele de capital.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Termenii și expresiile folosite în cuprinsul prezentului regulament au semnificația prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare, și de Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 12/2020 privind autorizarea instituțiilor de credit și modificările în situația acestora, cu modificările și completările ulterioare.”

3. După capitolul II se introduce un nou capitol, capitolul II¹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL II¹

Cerințe prudențiale

Art. 140¹. — (1) În ceea ce privește domeniile prevăzute la art. 1 lit. b)-g), fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului regulament, următoarele dispoziții aplicabile instituțiilor de credit, supravegheate de Banca Națională a României, sunt aplicabile băncilor de dezvoltare în mod corespunzător:

a) dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, cu modificările ulterioare, cu excepția:

- (i) cerințelor privind datoriile eligibile prevăzute în partea a doua — Fonduri proprii și datorii eligibile, respectiv art. 72a-72l și 78a, cerințelor privind fondurile proprii și datorii eligibile aplicabile instituțiilor de importanță sistemică globală (G-SII) prevăzute de art. 92a-92b, precum și cerințelor privind amortizorul pentru indicatorul efectului de levier aplicabil G-SII, potrivit art. 92 alin. (1a);
- (ii) cerinței de capital inițial în condiții de asigurare a continuității activității prevăzute la art. 93;
- (iii) cerințelor de fonduri proprii aplicabile portofoliului de tranzacționare pentru expunerile mari care depășesc limitele prevăzute la art. 395-401, respectiv art. 92 alin. (4) lit. b) pct. (ii);
- (iv) cerințelor aferente expunerilor mari prevăzute în partea a patra — Expuneri mari, respectiv art. 387-403;
- (v) cerințelor de lichiditate prevăzute la art. 411-428az (partea a șasea — Lichiditatea);
- (vi) cerințelor privind publicarea de informații prevăzute la art. 433, art. 433a, art. 433b, art. 433c, art. 434, art. 434b, art. 434c, art. 436 și 437, art. 437a, art. 438 lit. d) și f)-h), art. 439, art. 441, art. 443-445a, art. 447 lit. aa) și f)-h), art. 448 alin. (1) lit. c) și lit. e) pct. i)-iv), art. 449 lit. c)-l), art. 451 și 452, art. 453 lit. j) și art. 454 și 455.

b) dispozițiile actelor delegate și ale actelor de punere în aplicare ale Uniunii Europene adoptate în temeiul dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu excepția dispozițiilor actelor delegate și ale actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul prevederilor exceptate de la aplicare, enumerate la lit. a);

c) dispozițiile Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în cap. I, II-IV și IV¹ din titlul II, cap. I din titlul III, titlurile IV și IX, și art. 671-673 și art. 676 alin. (1) din titlul X, cu excepția art. 102 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. a)-f), art. 104 alin. (2) și (3), art. 108 alin. (1) lit. a)-e), alin. (2), alin. (3) lit. a) și alin. (4) lit. b), art. 109 alin. (1)-(3) și (5), art. 164, art. 171 alin. (1¹) lit. a), art. 249, art. 255 alin. (2¹) lit. d), art. 266, 276 și art. 2952-2954;

d) dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2021/923 al Comisiei din 25 martie 2021 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc criteriile de definire a responsabilității de conducere, a funcțiilor de control, a unităților operaționale importante și a unui impact semnificativ asupra profilului de risc al unei unități operaționale, precum și criteriile de identificare a membrilor personalului sau a categoriilor de personal ale căror activități profesionale au asupra profilului de risc al instituției un impact la fel de semnificativ ca cel al membrilor personalului sau al categoriilor de personal menționate la art. 92 alin. (3) din directiva respectivă;

e) dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2024/856 al Comisiei din 1 decembrie 2023 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează scenariile de șoc în materie de supraveghere, ipotezele comune în materie de modelare și de parametri și ceea ce constituie o scădere semnificativă;

f) dispozițiile referitoare la abordările standardizate simplificate din Regulamentul delegat (UE) 2024/857 al Comisiei din 1 decembrie 2023 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică o metodologie standardizată și o metodologie standardizată simplificată pentru evaluarea riscurilor care decurg din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții;

g) dispozițiile Ordinului Băncii Naționale a României nr. 4/2023 privind exercițiile de raportare de către instituțiile de credit a informațiilor referitoare la remunerarea membrilor personalului, precum și cu privire la diferența de remunerație între membrii personalului de gen masculin și membrii personalului de gen feminin;

h) dispozițiile Ordinului Băncii Naționale a României nr. 5/2023 privind exercițiul de raportare a informațiilor referitoare la persoanele cu venituri ridicate din cadrul instituțiilor de credit;

i) dispozițiile art. 1 lit. a), art. 2 alin. (1) lit. a) și anexele nr. I și II, cu excepția Formularului 3 din anexa nr. I, din cadrul Ordinului Băncii Naționale a României nr. 2/2014 privind unele raportări aferente Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, cu modificările ulterioare.

(2) La recomandarea Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială, Banca Națională a României poate emite ordine pentru impunerea ratelor amortizoarelor de capital pentru băncile de dezvoltare.

Art. 140². — (1) Pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii aferente riscului de credit, de piață și operațional, cantumul total al expunerii la risc este egal cu suma elementelor

prevăzute la lit. a)-d) de la prezentul alineat, după ce au fost luate în considerare dispozițiile prevăzute la alin. (2):

a) cantumurile expunerilor ponderate la riscul de credit, calculate potrivit abordării standardizate, la nivel individual, în conformitate cu partea a treia titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește toate activitățile economice desfășurate în nume și cont propriu;

b) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață calculate potrivit abordării standardizate, determinate în conformitate cu partea a treia titlul IV cap. 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru toate activitățile economice desfășurate în nume și cont propriu care fac obiectul riscului valutar, prevăzută la art. 325 alin. (2) lit. (b) din același regulament;

c) cerințele de fonduri proprii pentru riscul operațional determinate potrivit abordării standardizate în conformitate cu partea a treia titlul III din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru toate activitățile economice;

d) cerințele de fonduri proprii pentru garanțiile de portofoliu plafonate calculate potrivit următoarei formule:

Cerința de capital = MIN [Valoarea plafonului netă de plăți efectuate, (% acoperire tranșă × RWA medie ponderată a portofoliului-suport × 8%) – orice tranșă subordonată],

unde:

— *plafonul* reprezintă limita maximă a pierderilor aferente unui portofoliu de creanțe ale unei instituții de credit acoperită de banca de dezvoltare prin garanția de portofoliu emisă;

— *valoarea plafonului netă de plăți* reprezintă partea de garanție care rămâne disponibilă instituției de credit beneficiare după eventualele plăți realizate de banca de dezvoltare pentru acoperirea unor pierderi deja înregistrate;

— *RWA* reprezintă valoarea activelor ponderate la risc aferentă portofoliului-suport.

(2) În ceea ce privește calculul cantumului expunerii totale la risc menționat la alin. (1) se aplică următoarele dispoziții:

a) cerințele de fonduri proprii prevăzute la lit. b), c) și d) se multiplică cu 12,5;

b) abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate în situația în care banca de dezvoltare optează pentru metoda extinsă a garanțiilor financiare la calcularea efectelor diminuării riscului de credit în contextul garanțiilor financiare, în conformitate cu partea a treia titlul II cap. 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prevăzută la art. 220 alin. (1) din același regulament.

Art. 140³. — Fondurile proprii ale unei bănci de dezvoltare nu pot scădea, pe parcursul desfășurării activității, sub nivelul de 100 milioane lei.

Art. 140⁴. — Băncile de dezvoltare nu efectuează operațiuni în condiții de favoare.

Art. 140⁵. — (1) Băncile de dezvoltare trebuie să mențină un indicator de lichiditate, care este egal cu raportul dintre activele lichide nete și suma dintre datoriile totale și expunerile totale din angajamentele extrabilanțiere, conform prevederilor din prezentul articol, în ceea ce privește toate activitățile economice desfășurate în nume și pe cont propriu.

(2) Băncile de dezvoltare mențin un indicator de lichiditate de cel puțin 5%.

(3) Activele lichide nete se determină ca diferență între activele lichide eligibile și ieșirile de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice.

(4) În înțelesul prezentului articol, activele lichide eligibile reprezintă acele active care sunt libere de gaj și care pot fi convertite în numerar într-un termen scurt și fără pierderi semnificative de valoare, incluzând:

a) casa și alte valori;

b) activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de Banca Centrală Europeană sau de Banca Națională

a României, cu excepția rezervelor minime obligatorii menținute la Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii;

c) activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de următoarele administrații centrale sau regionale, autorități locale sau alte entități din sectorul public:

- (i) administrația centrală a unui stat membru al Uniunii Europene;
- (ii) administrația centrală a unui stat terț, cu condiția ca aceasta să primească o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată, iar această evaluare să arate o calitate a creditului de nivelul 1, în conformitate cu art. 114 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (iii) administrațiile regionale sau autoritățile locale dintr-un stat membru al Uniunii Europene, cu condiția ca acestea să fie tratate ca expuneri față de administrația centrală a statului membru respectiv, în conformitate cu art. 115 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (iv) administrațiile regionale sau autoritățile locale dintr-un stat terț, de tipul celor la care se face referire la pct. (ii), cu condiția ca acestea să fie tratate ca expuneri față de administrația centrală a statului terț, în conformitate cu art. 115 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (v) alte entități din sectorul public, cu condiția ca acestea să fie tratate ca expuneri față de administrația centrală a unui stat membru sau față de una dintre administrațiile regionale sau dintre autoritățile locale menționate la pct. (iii), în conformitate cu art. 116 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

d) activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de băncile multilaterale de dezvoltare și de organizațiile internaționale menționate la art. 117 alin. (2) și, respectiv, la art. 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) Ieșirile de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice se limitează la:

a) fluxurile de numerar aferente datoriilor scadente în perioada menționată, cu excepția fluxurilor de numerar operaționale;

b) ieșirile de numerar aferente angajamentelor extrabilanțiere.

(6) Pentru scopurile alin. (5) lit. b), la determinarea ieșirilor de numerar aferente angajamentelor extrabilanțiere se va lua în considerare maximul dintre 5% din valoarea expunerilor din angajamentele extrabilanțiere și ieșirile de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice aferente angajamentelor extrabilanțiere.

(7) Pentru scopurile alin. (1), (3), (5) și (6), expunerile din angajamentele extrabilanțiere se determină conform prevederilor art. 111 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru determinarea ieșirilor de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice aferente angajamentelor extrabilanțiere nu sunt aplicabile prevederile art. 111 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(8) În cazul garanțiilor de portofoliu plafonate se ia în considerare suma maximă de plată aferentă angajamentului, respectiv valoarea plafonului.

(9) Indicatorul de lichiditate se calculează în lei, pentru toate elementele, indiferent de moneda de denominare efectivă.

(10) Băncile de dezvoltare nu înregistrează de două ori datoriile și angajamentele extrabilanțiere. În acest sens, la determinarea datoriilor totale și a expunerilor totale din angajamentele extrabilanțiere prevăzute la alin. (1), nu se iau în calcul ieșirile de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice, prevăzute la alin. (5).

(11) Băncile de dezvoltare transmit lunar Băncii Naționale a României formularul de raportare „Situație indicator” prevăzut în anexa nr. 5, în format electronic, prin intermediul Sistemului informatic de raportare către Banca Națională a României — SIRBNR, în termen de maximum 15 zile calendaristice de la finalul lunii pentru care se face raportarea.

Art. 140⁶. — În aplicarea art. 140¹ alin. (1) lit. b), băncile de dezvoltare raportează formularele prevăzute în anexa nr. I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/3.117 al Comisiei din 29 noiembrie 2024 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/451 al Comisiei, cu modificările ulterioare, conform cerințelor aferente instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate, cu excepția formularelor C 05.01, C 05.02, C 06.01, C 06.02, C 08.01, C 08.02, C 08.03, C 08.04, C 08.05, C 08.05.1, C 08.06, C 08.07, C 09.01, C 09.02, C 09.04, C 10.00, C 10.01, C 10.02, C 34.03, C 34.05, C 34.07, C 34.11, C 24.00, C 32.03, C 32.04, C 26.00, C 27.00, C 28.00, C 29.00, C 82.00, C 83.00, C 84.00, F 35.00, C 66.01, C 67.00, C 71.00, C 72.00, C 73.00, C 74.00, C 75.01, C 76.00, C 77.00 și G 01.00.

Art. 140⁷. — (1) În scopul asigurării transparenței și disciplinei de piață, băncile de dezvoltare publică informații potrivit prevederilor părții a opta din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ale art. 140¹ alin. (1) lit. a) pct. (vi) din prezentul regulament și ale prezentului articol.

(2) Băncile de dezvoltare publică informații privind indicatorul de lichiditate, conform formularului prevăzut în anexa nr. 6.

(3) Băncile de dezvoltare publică informațiile privind riscurile de mediu, sociale și de guvernanta (riscurile ESG) potrivit cerințelor de publicare aferente instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate prevăzute în standardele tehnice de punere în aplicare adoptate în baza art. 449a alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Băncile de dezvoltare publică toate informațiile prevăzute potrivit prezentului articol în format electronic și pe un singur suport sau în același loc. Suportul sau locul unic trebuie să fie un document de sine stătător care să ofere o sursă de informații prudențiale ușor accesibilă pentru utilizatorii informațiilor respective sau o secțiune distinctă inclusă în sau anexată la situațiile financiare ale băncilor de dezvoltare sau la rapoartele financiare. Suportul sau locul unic trebuie să includă toate informațiile care trebuie publicate și să reprezinte o sursă de informații prudențiale ușor accesibilă pentru utilizatorii informațiilor.

(5) Băncile de dezvoltare pun la dispoziție pe website-ul lor o arhivă a informațiilor care trebuie publicate în conformitate cu prezentul articol. Această arhivă rămâne disponibilă pentru o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada de stocare stabilită prin legislația națională în ceea ce privește informațiile incluse în rapoartele financiare ale instituțiilor de credit.

(6) Băncile de dezvoltare publică toate informațiile prevăzute potrivit prezentului articol, anual, cel târziu la data la care își publică situațiile financiare sau rapoartele financiare pentru anul corespunzător sau cât mai curând posibil după această dată.”

4. Articolul 141 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 141. — Anexele nr. 1-6 fac parte integrantă din prezentul regulament.”

5. După articolul 141 se introduc două noi articole, articolele 141¹ și 141², cu următorul cuprins:

„Art. 141¹. — În sensul prezentului regulament, aplicarea în mod corespunzător băncilor de dezvoltare a dispozițiilor altor

acte normative aplicabile instituțiilor de credit, supravegheate de Banca Națională a României, presupune următoarele:

a) aplicarea cerințelor pe bază individuală, specifice băncilor prevăzute la art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) în scopul aplicării art. 140¹ alin. (1) lit. c), aplicarea cerințelor specifice instituțiilor de credit semnificative, cu excepția situațiilor în care cerințele sunt diferențiate pe diverse categorii de instituții de credit semnificative, caz în care se aplică cerințele specifice instituțiilor de importanță sistemică (O-SII);

c) aplicarea prevederilor referitoare la amortizorul O-SII dacă băncile de dezvoltare sunt identificate în categoria instituțiilor de tip O-SII de către Comitetul Național pentru Supravegherea Macropreudențială.

Art. 141². — Nerespectarea prevederilor prezentului regulament atrage dispunerea măsurilor și/sau aplicarea sancțiunilor sau a altor măsuri sancționatoare prevăzute la art. 68 și 76 din Legea nr. 207/2022, cu modificările și completările ulterioare.”

6. După anexa nr. 4 se introduc două noi anexe, anexele nr. 5 și 6, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. II. — (1) Băncile de dezvoltare finalizează demersurile necesare în vederea conformării cu dispozițiile cap. II¹ din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/2023 privind cerințe prudențiale pentru băncile de dezvoltare, cu modificările și completările aduse prin prezentul regulament, până la data de 31 martie 2026.

(2) Prima raportare privind remunerarea membrilor personalului, precum și prima raportare referitoare la persoanele cu venituri ridicate, potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2023, se întocmesc și se transmit Băncii Naționale a României de către băncile de dezvoltare până la data de 15 iunie 2026 pentru informațiile aferente remunerațiilor acordate pentru activitatea profesională desfășurată în anul 2025.

(3) Prima raportare privind diferența de remunerație între membrii personalului de gen masculin și membrii personalului de gen feminin, potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2023, se întocmește și se transmite Băncii Naționale a României de către băncile de dezvoltare până la data de 15 iunie 2028, pentru informațiile aferente anului 2027.

(4) Pentru raportările cu frecvență lunară și trimestrială, prima dată de referință este 31 martie 2026.

(5) Prevederile art. 140¹ alin. (1) lit. e) și f) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/2023 și, respectiv, cerințele de raportare cu privire la riscul de rată a dobânzii din activități în afara portofoliului de tranzacționare, cuprinse în sfera dispozițiilor art. 140⁶ din același regulament, devin aplicabile în termen de 24 de luni de la data înregistrării băncii de dezvoltare în registrul menționat la art. 2¹ din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/2023.

Art. III. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 martie 2026.
Nr. 1.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 5 la regulament)

Denumirea băncii de dezvoltare:
Adresa: localitatea, sectorul, str. nr.
Telefon:, fax:
Codul LEI al băncii de dezvoltare:
Numărul din registrul comerțului:
Codul unic de înregistrare:
Data pentru care se face raportarea:
Data întocmirii raportării:

SITUAȚIE INDICATOR

— lei —

I. Active lichide eligibile, din care:		
1	Casa și alte valori	
2	Activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de Banca Centrală Europeană sau de Banca Națională a României, cu excepția rezervelor minime obligatorii menținute la Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii	
3	Activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de următoarele administrații centrale sau regionale, autorități locale sau alte entități din sectorul public:	
	(i) administrația centrală a unui stat membru al Uniunii Europene	

	(ii) administrația centrală a unui stat terț, cu condiția ca aceasta să primească o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată, iar această evaluare să arate o calitate a creditului de nivelul 1, în conformitate cu art. 114 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	
	(iii) administrațiile regionale sau autoritățile locale dintr-un stat membru al Uniunii Europene, cu condiția ca acestea să fie tratate ca expuneri față de administrația centrală a statului membru respectiv, în conformitate cu art. 115 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	
	(iv) administrațiile regionale sau autoritățile locale dintr-un stat terț, de tipul celor la care se face referire la pct. (ii), cu condiția ca acestea să fie tratate ca expuneri față de administrația centrală a statului terț, în conformitate cu art. 115 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	
	(v) alte entități din sectorul public, cu condiția ca acestea să fie tratate ca expuneri față de administrația centrală a unui stat membru sau față de una dintre administrațiile regionale sau dintre autoritățile locale menționate la pct. (iii), în conformitate cu art. 116 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	
4	Activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de băncile multilaterale de dezvoltare și de organizațiile internaționale menționate la art. 117 alin. (2) și, respectiv, la art. 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	
II. Ieșiri de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice, din care:		
1	Fluxurile de numerar aferente datoriilor scadente în perioada menționată, cu excepția fluxurilor de numerar operaționale	
2	Ieșirile de numerar aferente angajamentelor extrabilanțiere [maximum dintre a) și b)]	
	a) 5% din valoarea expunerilor din angajamentele extrabilanțiere	
	b) ieșirile de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice aferente angajamentelor extrabilanțiere	
III. Datorii totale:		
IV. Expuneri totale din angajamente extrabilanțiere:		
Indicator de lichiditate $(I - II)/(III + IV)$ (%)		%
Prag minim aplicabil (%)		5%

Semnătura autorizată

.....
(numele, prenumele și funcția)

Semnătura autorizată

.....
(numele, prenumele și funcția)*ANEXA Nr. 2*
(Anexa nr. 6 la regulament)**Formular**
INDICATOR DE LICHIDITATE

	a	b
	T*	T-4*
I. Active lichide eligibile		
II. Ieșiri de numerar prognozate pentru următoarele 90 de zile calendaristice		
III. Active lichide nete (I – II)		
IV. Datorii totale		
V. Expuneri totale din angajamente extrabilanțiere		
VI. Suma dintre datoriile totale și expunerile totale din angajamente extrabilanțiere (IV + V)		
VII. Indicator de lichiditate (III/VI)		

* = perioada de raportare conform art. 26 din Regulamentul (UE) 2024/3.172 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește publicarea de către instituții a informațiilor menționate în partea a opta titlurile II și III din regulamentul respectiv și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/637 al Comisiei.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 716853